

Samråd

Udvalget har stillet 1 spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, socialministeren og undervisningsministeren til mundtlig besvarelse. Ministrene har besvaret spørgsmålet i et samråd med udvalget den 12. maj 2005.

Andre møder

Den 6. april 2005 deltog udvalget i Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalgs høring om kommunalreformens økonomiske konsekvenser.

Den 18. april 2005 var udvalget til møde hos Amtsrådsforeningen for at drøfte lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 47 spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, 1 til socialministeren og 1 til undervisningsministeren til skriftlig besvarelse, som disse har besvaret.

Et af udvalgets spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren og ministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Venstres, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget henviser til deres generelle bemærkninger på lovforslag nr. L 65.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV, SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil redegøre for sin stilling til de under nr. 1-3 stillede ændringsforslag ved 2. behandling. Mindretallet vil stemme for de under nr. 4-13 stillede ændringsforslag, men stemme imod ændringsforslag nr. 14.

Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget skal på det kraftigste advare mod, at den finansieringsmodel, som regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet for de nye regioner som et led i aftalen om strukturreformen fra juni 2004, gennemføres.

For regeringen har det udviklet sig til et mantra, at de nye regioner ikke må ligne eller erstatte de nuværende amter. Derfor må de folkevalgte i de fem nye regioner ikke få nogen reel indflydel-

se på indtægtssiden til finansiering af de opgaver, som skal løses fremover. Regionerne skal således løse deres opgaver med den økonomi, som de bliver tildelt af staten, og gennem de af staten fastsatte kommunale bidrag til regionerne.

Hermed fjerner man det økonomiske ansvar fra de folkevalgte i regionerne. Dermed påtager finansministeren sig det fulde ansvar for, at der er økonomi i regionerne til at løse opgaverne – herunder især sundhedsopgaven. Denne opsplitning af ansvaret for henholdsvis indtægter og udgifter er på direkte kollisionskurs med det anerkendte forvaltningsprincip om, at opgaver og økonomisk ansvar skal følges ad. Derfor har S, RV, SF og EL også på det kraftigste advaret regeringen mod konsekvenserne af at fjerne det økonomiske ansvar fra regionernes egen folkevalgte ledelse.

Mindretallets bekymringer understøttes af erfaringen fra udlandet, hvor man har gennemprøvet lignende modeller. Senest har man i Norge overladt ansvaret for sygehusopgaven til udpegede bestyrelser, men placeret det økonomiske ansvar hos regeringen. Resultatet er blevet dramatiske stigninger i udgifterne og gentagne henvendelser til regeringen om at få tilført nye og flere penge til at løse opgaven. På den baggrund kan finansministeren med den nye struktur se frem til løbende at modtage henvendelser om at få flere penge, hvis regionernes opgaver skal løses på et tilfredsstillende niveau.

Regeringen forsøger at fremstille det som om, at såfremt regionerne får ansvaret for egne indtægter gennem ret til skatteudskrivning, vil det indebære en samlet højere beskatning af borgerne. Efter mindretallets opfattelse forholder det sig snarere omvendt. Da sygehus- og sundhedsopgaven fortsat skal finansieres gennem skatter og afgifter, handler det om at gennemføre en struktur, der sikrer den bedste sygdomsbehandling af borgerne gennem den mest effektive og mest omkostningsbevidste tilrettelæggelse af opgaven. Det sker kun, såfremt ansvaret for opgaven og ansvaret for økonomien følges ad. Derfor er risikoen tværtimod, at den valgte model vil medføre et udgiftspres, som indebærer højere skatter, fordi man placerer ansvaret for opgaverne og økonomien hos to forskellige instanser, eller det kan medføre nedskæringer, fordi regionsrådene bliver stødpude mellem borgerne og re-